

AU FOST ODATA

FRUMOASELE MELE

POVESTII

DE LA

24 ANI

scufița Roșie

A fost odată ca niciodată o fetiță care trăia împreună cu mama ei într-un sat. Fetița purta mereu o pelerină roșie, cu glugă, și toată lumea îi spunea Scufița Roșie. Într-o zi, mama i-a zis:
— Bunica ta este bolnavă. Du-i plăcinta asta și un borcănel cu unt.
Scufița Roșie a luat coșulețul și a pornit la drum prin pădure.

În pădure, Scufița Roșie s-a întâlnit cu un lup.

— Bună ziua, fetițo. Încotro te duci? a întrebat lupul cu vocea lui groasă.

— Mă duc la bunica, să-i duc o plăcintă și un borcănel cu unt, i-a răspuns fetița.

Lupul, care cunoștea toate cotloanele pădurii, a luat-o repede-repejor pe o scurtătură și a ajuns din trei pași – hop, hop, hop – la casa bunicii.

Lupul a bătut la ușă – cioc, cioc, cioc!

— Cine-i acolo? a întrebat bunicuța.

— Sunt eu, Scufița Roșie! a răspuns lupul cu o voce subțirică.

— Trage de zăvor și ușa se va deschide.

Pe dată, lupul a dat buzna înăuntru, a sărit în pat și a înghițit-o pe de-a-ntregul pe biata bunicuță.

Apoi i-a luat locul sub pătură...

După un timp, a ajuns și Scufița Roșie în fața ușii și a bătut – cioc, cioc, cioc!
— Cine-i acolo? a întrebat lupul, imitând vocea bunicii.
— Sunt eu, Scufița Roșie! a răspuns fetița.
— Trage de zăvor și ușa se va deschide, a zis lupul.
Scufița Roșie a intrat în casă.

Scufița Roșie s-a apropiat de pat.

— Vai, bunicuțo! Ce ochi mari ai!

— Ca să te văd mai bine, copila mea, a răspuns lupul.

Scufița Roșie s-a apropiat și mai mult.

— Vai, bunicuțo! Ce urechi mari ai!

— Ca să te aud mai bine, copila mea, a răspuns lupul.

Scufița Roșie s-a apropiat încă puțin.

— Vai, bunicuțo! Ce dinți mari ai!

— Ca să te... mănânc mai bine! a răcnit
deodată lupul.

Și, spunând aceste cuvinte, lupul s-a
năpustit la biata Scufița Roșie și a înghițit-o
cu totul.

Din fericire, un vânător care trecea prin apropiere a auzit totul! Așa că a intrat în casă, l-a apucat pe lup de coadă și l-a scuturat zdravăn, până când Scufița Roșie și bunica ei au ieșit afară din burta dihaniei.

— Mulțumim, domnule vânător! au strigat amândouă bucuroase.

Vânătorul i-a tras lupului un șut în fund, iar lupul a luat-o la goană în pădure.

Și nimeni nu l-a mai văzut de atunci.

